

Byla T-314/01

Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Aardappelmeel en Derivaten Avebe BA

prieš

Europos Bendrijų Komisiją

„Konkurencija — Karteliai — Natrio gliukonatas — EB 81 straipsnis — Bauda — Patronuojančios bendrovės apkaltinimas pažeidimu, padarytu teisinio subjektiškumo neturinčio susivienijimo — Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalis — Teisė į gynybą — Išteisinantys dokumentai — Proporcingumo principas — Pareiga motyvuoti“

2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija)
sprendimas II - 3089

Sprendimo santrauka

*1. Konkurencija — Administracinė procedūra — Teisės į gynybą paisymas
(EB 81 straipsnio 1 dalis; Tarybos reglamento Nr. 17 19 straipsnio 1 dalis)*

2. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Teisės į gynybą paisymas (Tarybos reglamentas Nr. 17)*
3. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Susipažinimas su byla (Tarybos reglamentas Nr. 17)*
4. *Konkurencija — Bendrijos taisyklės — Įmonės padarytas pažeidimas — Inkriminavimas kitai įmonei, atsižvelgiant į ekonominius ir teisinius jas siejančius santykius (EB 81 straipsnio 1 dalis)*

1. Teisės į gynybą paisymas yra vienas iš pagrindinių Bendrijos teisės principų ir jo būtina visada laikytis, visų pirma visose procedūrose, kuriose gali būti skirtos sankcijos, net jei tai būtų administracinė procedūra. Jis reikalauja, kad dar per administracinę procedūrą suinteresuotosioms įmonėms ir įmonių asociacijoms būtų suteikta galimybė išdėstyti savo poziciją dėl Komisijos nurodomų faktų, kaltinimų ar aplinkybių buvimo ir reikšmės.

lims turi būti sudaryta galimybė pareikšti nuomonę dėl šios įrodymų priemonės. Tokiomis aplinkybėmis minėta atsakymo į pranešimą apie kaltinimus ištrauka arba prie šio atsakymo pridėtas dokumentas yra medžiaga, apkaltinanti pažeidime dalyvavusias šalis.

Šie principai taikomi ir tuomet, kai Komisija remiasi atsakymo į pranešimą apie kaltinimus ištrauka, siekdama apkaltinti įmonę pažeidimu.

Šiuo atžvilgiu, jei Komisija, norėdama įrodyti pažeidimą EB 81 straipsnio 1 dalies taikymo procedūroje, ketina pasiremti atsakymo į pranešimą apie kaltinimus ištrauka arba prie tokio atsakymo pridėtu dokumentu, kitoms šioje procedūroje dalyvaujančioms ša-

Suinteresuotoji įmonė turi įrodyti, kad išvada, kurią Komisija padarė savo sprendime, būtų buvusi kitokia, jei nepateikto dokumento, kuriuo Komisija parėmė savo kaltinimus šiai įmonei,

nebūtų buvę leista naudoti kaip apkaltinamojo įrodymo.

(žr. 49–52 punktus)

2. Pagal EB 81 ir 82 straipsnių įgyvendinimo reglamentus vykstančiose ginčo procedūrose Komisija negali viena nuspręsti, kokie dokumentai naudingi procedūroje dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo dalyvaujančių įmonių gynybai. Visų pirma, atsižvelgiant į bendrąjį procesinio lygiateisiškumo principą, Komisijai negali būti leidžiama vienai nuspręsti, ar ji prieš ieškovą panaudos dokumentus, su kuriais jis negalėjo susipažinti ir dėl kurių jis negalėjo nuspręsti, ar panaudoti juos savo gynybai.

(žr. 66 punktą)

procedūra galbūt būtų pasibaigusi kitaip, jei minėta įmonė per šią procedūrą būtų turėjusi galimybę susipažinti su minėtais dokumentais. Jeigu minėti dokumentai yra Komisijos tyrimo byloje, toks teisės į gynybą pažeidimas nepriklauso nuo suinteresuotosios įmonės elgesio per administracinę procedūrą. Tačiau jei šių išteisinančių dokumentų nėra Komisijos tyrimo byloje, teisės į gynybą pažeidimas gali būti konstatuojamas tik tuomet, kai įmonė per administracinę procedūrą aiškiai paprašė Komisijos suteikti jai galimybę su jais susipažinti; to nepadariusi, ji negalės pareikšti atitinkamo kaltinimo ieškinyje dėl panaikinimo, pateiktame dėl galutinio sprendimo.

(žr. 67 punktą)

3. Jeigu paaiškėja, kad per tam tikrą dėl Bendrijos konkurencijos taisyklių pažeidimo pradėtą administracinę procedūrą Komisija nepateikė apkaltintai įmonei dokumentų, kuriuose galėjo būti išteisinančių duomenų, teisės į gynybą pažeidimas gali būti konstatuojamas tik tuomet, jei būtų įrodyta, kad administracinė
4. Vienos įmonės antikonkurencinis elgesys gali būti inkriminuojamas kitai įmonei, jeigu pirmoji įmonė nepriiminėjo savarankiškų sprendimų dėl savo elgesio rinkoje ir visų pirma dėl ypatingų ekonominių bei teisinių jas siejančių santykių iš esmės vykdė antrosios įmonės nurodymus.

Šiuo atžvilgiu Komisija negali apsiriboti konstatavimu, kad įmonė „galėjo“ turėti tokios lemiamos įtakos kitai įmonei, netikrindama, ar tokios įtakos iš tikrųjų būta. Atvirkščiai, ji iš esmės privalo įrodyti tokią lemiamą įtaką, remdamasi visais faktiniais duomenimis, visų pirma galimais vienos įmonės įgaliojimais duoti nurodymus kitai įmonei.

Tačiau, jeigu patrunuojanti bendrovė kontroliuoja 100 % savo pažeidimą padariusios antrinės bendrovės akcijų, egzistuoja nuginčijama prezumpcija, kad tokia patrunuojanti bendrovė iš tikrųjų

turi lemiamos įtakos savo padalinio elgesiui. Todėl patrunuojanti bendrovė turi paneigti šią prezumpciją, pateikdama jos padalinio autonomiją galinčių patvirtinti įrodymų.

Tas pats pasakytina tuomet, jei dvi bendrovės turi po 50 % akcijų tam tikro vieneto, kuriam vadovavo kartu, nuolat derindamos veiksmus.

(žr. 135, 136, 138 punktus)